

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul XIII — Nr. 335

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 22 iunie 2001

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 91 din 27 martie 2001 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 lit. c) alin. 2 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, modificată.....	1-3	560. — Hotărâre privind unele măsuri pentru păstrarea confidențialității unor ingrediente din compoziția produselor cosmetice	5-7
— Opinie separată	3-4	570. — Hotărâre privind aprobarea Listei cuprinzând subvențiile unitare pentru produsele din industria cărbunelui, minereurilor feroase, neferoase, radioactive, rare și nemetalifere, care se subvenționează de la bugetul de stat în anul 2001	7-8
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
559. — Hotărâre privind unele măsuri de comercializare a produselor alimentare și nealimentare în stațiunile turistice	4-5		

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 91

din 27 martie 2001

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 lit. c) alin. 2 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, modificată

Lucian Mihai — președinte
Costică Bulai — judecător
Constantin Doldur — judecător
Ioan Muraru — judecător
Nicolae Popa — judecător
Lucian Stângu — judecător
Romul Petru Vonica — judecător
Gabriela Ghiță — procuror
Florentina Geangu — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 lit. c) alin. 2 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, modificată, excepție ridicată de Vasile Lică și Eugenia Lică în Dosarul nr. 3.272/2000 al Judecătorei Buzău.

La apelul nominal se prezintă, pentru autorii excepției, avocat Gheorghe Culicovschi, constatându-se lipsa celorlalte

părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul autorilor excepției solicită admiterea acesteia, arătând în esență că interpretarea dispozițiilor art. 3 lit. c) alin. 2 din Legea nr. 146/1997, modificată, în sensul că prin titularul cererii se înțelege partea care contestă bunurile de împărțit, valoarea acestora sau drepturile ori mărimea drepturilor coproprietarilor în cadrul cererilor pentru stabilirea calității de moștenitor, a masei succesoriale, cererilor de raport, cererilor de reducere a liberalităților și cererilor de partaj contravine prevederilor art. 16 alin. (1), art. 21 alin. (2), art. 24, art. 41 alin. (1)-(3) și alin. (7), art. 54, art. 123 alin. (2), art. 135 alin. (6) și ale art. 138 alin. (1) din Constituție.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, arătând că problema ridicată privește interpretarea și aplicarea legii, iar nu

constituționalitatea acesteia. Se mai arată că legea nu distinge, atunci când se referă la titularul cererii, asupra calității procesuale a părților. Se apreciază că autorii excepției confundă noțiunea de „cerere” cu cea de „cerere de chemare în judecată”, obligația timbrării fiind în sarcina părții care emite pretenții. Astfel fiind, părților nu le incumbă obligația de plată a taxei de timbru atunci când formulează excepții și apărări în sensul art. 115 din Codul de procedură civilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 28 septembrie 2000, pronunțată în Dosarul nr. 3.272/2000, **Judecătoria Buzău a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 lit. c) alin. 2 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, modificată**, excepție ridicată de Vasile Lică și Eugenia Lică.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile art. 3 lit. c) alin. 2 din Legea nr. 146/1997, modificată, contravin următoarelor prevederi constituționale:

— art. 16 alin. (1) și art. 21 alin. (2), deoarece interpretarea prevederilor legale criticate în sensul că titularul cererii ar fi pârâtul, în cazul în care contestă pretențiile reclamantului, creează o discriminare între drepturile reclamantului și cele ale pârâtului; de asemenea, deoarece această interpretare îl „lovește” pe pârâtul fără mijloace bănești și îl împiedică să se apere;

— art. 24, întrucât obligarea pârâtului la achitarea taxei de timbru judiciar îl lipsește de posibilitatea de a mai putea angaja un apărător;

— art. 41 alin. (1), (2), (3) și (7), precum și art. 135 alin. (6), deoarece nu se asigură o „protecție” egală părților, pârâtul suportând consecințe care „sunt echivalente cu exproprierea fără o dreaptă și prealabilă despăgubire, fiind în situația unei confiscări în folosul reclamantului, în pofida stipulației conform căreia caracterul licit al dobândirii se prezumă și cu sfidarea normei potrivit cu care proprietatea privată este, în condițiile legii, inviolabilă”;

— art. 54, deoarece prin titularul cererii „înțelegându-se nu cel ce a făcut-o, ci cel ce o combate, înseamnă că se instigă reclamantul la a fi de rea-credință”;

— art. 123 alin. (2), deoarece prin Ordinul ministrului de stat, ministrul justiției, nr. 760/C/1999 privind aprobarea Normelor metodologice pentru aplicarea Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru se determină o „jurisprudență greșită” a instanțelor judecătorești;

— art. 138 alin. (1), deoarece stabilirea impozitelor și taxelor, precum și a contribuabililor se face numai prin lege, iar nu prin norme metodologice.

Judecătoria Buzău, exprimându-și opinia, consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece, atunci când pârâtul contestă prin cerere reconvențională calitatea de bun succesoral a unei părți din masa succesorală trecută în acțiunea introductivă, cum este cazul în speță, acestuia îi revine, în temeiul art. 3 lit. c) alin. 2 din Legea nr. 146/1997, modificată, și al art. 7 din Normele metodologice pentru aplicarea Legii nr. 146/1997, obligația de a achita taxa judiciară de timbru calculată la valoarea bunului contestat.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a Curții Constituționale a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 lit. c) alin. 2 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, cu modificările și completările ulterioare, în raport cu prevederile art. 16 alin. (1), art. 21 alin. (2), art. 24,

art. 41 alin. (1), (2), (3) și (7), art. 54, art. 123 alin. (2), art. 135 alin. (6) și ale art. 138 alin. (1) din Constituție este neîntemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile părților prezente și ale procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 2, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 3 lit. c) alin. 2 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, modificată, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 29 iulie 1997, dispoziții al căror conținut este următorul: „*Acțiunile și cererile neevaluabile în bani se taxează astfel: [...]*”

c) cereri pentru stabilirea calității de moștenitor, a masei succesoriale, cereri de raport, cereri de reducere a liberalităților și cereri de partaj

150.000 lei

Separat de această taxă, dacă părțile contestă bunurile de împărțit, valoarea acestora sau drepturile ori mărimea drepturilor coproprietarilor în cadrul cererilor de mai sus, taxa judiciară de timbru se datorează de titularul cererii la valoarea contestată;”

Legea nr. 146/1997, ulterior publicării sale, a fost modificată și completată prin mai multe acte normative, dar nici unul dintre acestea nu privește dispozițiile art. 3 lit. c) alin. 2, care fac obiectul acestui dosar.

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că dispozițiile art. 3 lit. c) alin. 2 din Legea nr. 146/1997, modificată, în baza cărora a fost obligat la plata taxei de timbru, în condițiile în care în calitate de pârât își exercita dreptul la apărare, încalcă prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1), privind egalitatea în drepturi, ale art. 21 alin. (2), referitoare la liberul acces la justiție, ale art. 24, privind dreptul la apărare, ale art. 41 alin. (1), (2), (3) și (7), privind protecția proprietății private, ale art. 54, referitoare la exercitarea drepturilor și libertăților, ale art. 123 alin. (2), privind înfăptuirea justiției, ale art. 135 alin. (6), referitoare la caracterul inviolabil al proprietății private, și ale art. 138 alin. (1), privind impozitele și taxele.

I. Examinând excepția de neconstituționalitate, se constată că prin Decizia nr. 103 din 6 iunie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 460 din 21 septembrie 2000, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor legale criticate, prin raportare la art. 24 și 138 din Constituție, reținând în esență următoarele:

— art. 3 lit. c) din Legea nr. 146/1997 stabilește numai obligația de plată a unei taxe de timbru, calculată la valoare, pentru acele părți care contestă prin cereri bunurile de împărțit, valoarea acestora sau drepturile ori mărimea drepturilor coproprietarilor în cadrul cererilor de mai sus, iar nu și pentru părțile care formulează excepții și apărări în sensul art. 115 din Codul de procedură civilă în legătură cu cererea reclamantului; acesta este și principiul general înscris în art. 1 din Legea nr. 146/1997, modificată, potrivit căruia numai acțiunile și cererile introduse la instanțele judecătorești, precum și cererile adresate Ministerului Justiției și Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție sunt supuse taxelor judiciare de timbru în mod diferențiat, după cum obiectul acestora este sau nu este evaluabil în bani, cu excepțiile prevăzute de lege; astfel fiind, nu se poate susține încălcarea dispozițiilor art. 24 din Constituție;

— potrivit prevederilor constituționale ale art. 138 impozitele și taxele se stabilesc numai prin lege; or, în speță taxele de timbru la care se referă autorul excepției sunt stabilite prin lege.

Considerentele și soluția din această decizie își păstrează valabilitatea și în cauza de față, neexistând motive care să determine schimbarea jurisprudenței.

II. Curtea constată, de asemenea, că dispozițiile art. 3 lit. c) alin. 2 din Legea nr. 146/1997 modificată, sunt în concordanță și cu prevederile art. 21 din Constituție, deoarece accesul liber la justiție nu interzice stabilirea taxelor de timbru în justiție, fiind justificat ca persoanele care se adresează autorităților judecătorești să contribuie la acoperirea cheltuielilor prilejuite de realizarea actului de justiție. Regula este cea a timbrării acțiunilor în justiție, excepțiile fiind posibile numai în măsura în care sunt stabilite de legiuitor. Taxa de timbru este o modalitate de acoperire în parte a cheltuielilor pe care le implică serviciul public al justiției.

Nu poate fi reținută nici susținerea potrivit căreia dispozițiile art. 3 lit. c) alin. 2 din Legea nr. 146/1997, modificată, încalcă prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție, deoarece textul de lege examinat nu face nici o diferențiere între titularii cererii.

În legătură cu invocarea încălcării normelor constituționale prevăzute de dispozițiile constituționale ale art. 41 alin. (1), (2), (3) și (7), precum și a celor prevăzute

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (3) și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, cu majoritate de voturi,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 lit. c) alin. 2 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, modificată, excepție ridicată de Vasile Lică și Eugenia Lică în Dosarul nr. 3.272/2000 al Judecătoriei Buzău.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 martie 2001.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

LUCIAN MIHAI

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

OPINIE SEPARATĂ

Considerăm că soluția care se impunea în prezenta cauză era aceea de admitere a excepției de neconstituționalitate și, în consecință, de constatare a neconstituționalității prevederilor art. 3 lit. c) alin. 2 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, modificată, în măsura în care aceste dispoziții legale se interpretează în sensul că „titularul cererii” ce datorează taxa judiciară de timbru la valoarea contestată este pârâtul care nu a formulat acțiune (cerere) reconvențională împotriva cererilor prevăzute de alin. 1 al lit. c) din art. 3 al Legii nr. 146/1997.

Fiind întru totul de acord cu considerentele deciziei la care se referă prezenta opinie separată sub aspectul neîncălării prin textul de lege examinat a prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1), art. 21 alin. (2), art. 41 alin. (1)–(3) și alin. (7), art. 123 alin. (2), art. 135 alin. (6) și ale art. 138 alin. (1), apreciem, pe de altă parte, că art. 3 lit. c) alin. 2 din Legea nr. 146/1997, în măsura în care este interpretat în sensul anterior precizat, contravine dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Constituție, potrivit căruia „Dreptul la apărare este garantat”.

Într-adevăr, este fără îndoială că dreptul constituțional la apărare este îngădit în ipoteza în care pârâtul (chemat în

de art. 135 alin. (6), Curtea constată că aceste critici nu pot fi primite, deoarece instituirea taxei de timbru nu afectează existența dreptului de proprietate și nici protecția acestuia.

Referitor la argumentul adus de autorul excepției cu privire la art. 123 din Constituție, Curtea observă că nu se poate susține că prin art. 7 din Normele metodologice pentru aplicarea Legii nr. 146/1997 (aprobată prin Ordinul ministrului de stat, ministrul justiției, nr. 760/C/1999 și publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 380 din 10 august 1999) „se determină o jurisprudență greșită a instanțelor”. Este evident că art. 7 din aceste norme nu face decât să precizeze că prin titularul cererii se înțelege persoana care formulează cereri în contestare, iar nu numai titularul cererii principale. Aceste dispoziții normative constituie și o măsură de protecție împotriva eventualelor abuzuri procesuale care ar putea avea loc prin contestarea unor pretenții întemeiate ale reclamantului și totodată o aplicare a regulii potrivit căreia cererile adresate instanței judecătorești se timbrează de către titularul acesteia.

În sfârșit, nu poate fi primită nici critica de neconstituționalitate referitoare la încălcarea dispozițiilor art. 54 din Constituție, care consacră exercitarea cu bunăcredință de către cetățeni a drepturilor și libertăților constituționale, deoarece este fără îndoială că acestea nu au relevanță în cauză.

judecată într-un proces civil având ca obiect, potrivit alin. 1 al textului de lege examinat: „[...] stabilirea calității de moștenitor, a masei succesoriale, cereri de raport, cereri de reducere a liberalităților și cereri de partaj [...]”) se opune admiterii pretențiilor părții adverse, formulând, după caz, simple apărări sau ridicând excepții, așadar **apărându-se**, dar în acest scop se vede nevoit să plătească anterior o taxă (și anume, taxa judiciară de timbru). Cu alte cuvinte, considerăm că este împotriva dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Constituție ca exercitarea dreptului la apărare conferit pe această cale să fie condiționată de îndeplinirea anterioară a unei obligații fiscale.

Această concluzie se impune dacă se ține seama de faptul că nu pârâtul a fost acela care a determinat declanșarea procedurilor judiciare și că, în consecință, povara suportării cheltuielilor aferente trebuie să revină reclamantului. Tot astfel este necesar să nu se scape din vedere că una dintre rațiunile instituirii taxei judiciare de timbru este aceea de prevenire a declanșării abuzive a litigiilor, rațiune care, în mod evident, nu este aplicabilă reclamantului care, aflat în fața unui proces pe care nu el l-a declanșat, este nevoit să se apere.

Desigur că atunci când un pârât supune propriile sale pretenții judecării ocazionate de cadrul procesual declanșat prin acțiunea judiciară a reclamantului, formulând în acest scop acțiune (cerere) reconvențională, acel pârât are — sub acest aspect — poziția unui reclamant și, de aceea, este natural să fie supus aceluiași reguli referitoare la obligația plății taxei judiciare de timbru. Cu alte cuvinte, de această dată, pârâtul-reclamant care a depus o acțiune (cerere) reconvențională nu se mai află, exclusiv, în situația de a-și exercita dreptul la apărare, ci, dimpotrivă, cât privește pretențiile ce fac obiectul acțiunii (cererii) reconvenționale, reclamantul-pârât este acela care trebuie să fie ocrotit împotriva eventualelor cereri abuzive ale părții adverse.

Nimic din cele de mai sus nu este, de altfel, contrazis prin considerentele deciziei la care se referă prezenta opinie separată.

Ceea ce însă ne desparte de majoritatea care a decis respingerea excepției de neconstituționalitate este relevanța diferită pe care o acordăm efectelor produse de interpretarea oficială a textului de lege examinat, interpretare realizată prin art. 7 al Normelor metodologice pentru aplicarea Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, aprobate prin Ordinul ministrului de stat, ministrul justiției, nr. 760/C/1999 (publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 380 din 10 august 1999). Conform acestui text normativ, „*În aplicarea dispozițiilor prevăzute la art. 3 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 146/1997, prin titularul cererii se înțelege partea care contestă bunurile de împărțit, valoarea acestora sau drepturile ori mărimea drepturilor coproprietarilor în cadrul cererilor pentru stabilirea calității de moștenitor, a masei succesoriale, cererilor de raport, cererilor de reducere a liberalităților și cererilor de partaj*”.

Din punctul de vedere al majorității completului de judecată, rostul acestor norme este limitat, exclusiv, la indicarea faptului că prin titularul cererii ce trebuie timbrată nu se înțelege numai persoana care a formulat acțiunea principală, ci și titularul oricărei alte cereri de contestare dintre acelea enumerate de alin. 1 al lit. c) din art. 3 al Legii nr. 146/1997.

Dimpotrivă, din punctul nostru de vedere, prevederile art. 7 din menționatele norme metodologice, prin utilizarea expresiei generale „*partea care contestă*”, includ — neîndoielnic — în sfera „*părților*” supuse obligației de plată a taxei judiciare de timbru și pe pârâtul care, fără să fi formulat acțiune reconvențională, se opune admiterii pretențiilor părții adverse prin simple apărări sau ridicând excepții.

Lucian Mihai

Costică Bulai

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind unele măsuri de comercializare a produselor alimentare și nealimentare în stațiunile turistice

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României, ale art. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 15 din Ordonanța Guvernului nr. 58/1998 privind organizarea și desfășurarea activității de turism în România,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Comercializarea în stațiunile turistice a alimentelor, respectiv a preparatelor și semipreparatelor din carne, lapte, ouă, a produselor de panificație,

interpretarea realizată prin art. 7 din normele metodologice, având caracter oficial (deoarece a fost emisă în baza autorizării exprese dispuse prin art. 18 alin. (2) din Legea nr. 146/1997), beneficiază de prezumția de legalitate a actelor emise de autoritățile și instituțiile statului în exercitarea normală a atribuțiilor lor. În consecință, această interpretare devine opozabilă instanțelor judecătorești chemate să facă aplicarea directă, în procesul civil, a prevederilor art. 3 lit. c) alin. 2 din Legea nr. 146/1997, instanțe care nu ar putea face abstracție de existența dispozițiilor art. 7 din Normele metodologice pentru aplicarea Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru (și anume, până la eventuala anulare a acestor dispoziții, dispusă în cadrul contenciosului administrativ, ca urmare a unei acțiuni având un asemenea obiect).

Spre a formula prezenta opinie separată, autorii acesteia au analizat și consecințele, în cadrul acestei cauze, ale prevederilor art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, potrivit cărora această autoritate publică „*[...] nu se poate pronunța asupra modului de interpretare și aplicare a legii, ci numai asupra înțeleșului său contrar Constituției*”. Sub acest aspect reținem însă că această interdicție se referă la interpretarea realizată de către entitățile cărora le revin atribuții de aplicare directă a legii (în principal, de către instanțele judecătorești), iar nu și la — precum în speță — interpretarea oficială, care, prin natura ei, este destinată să se contopească în însăși substanța normei legale interpretate.

Față de cele de mai sus, considerăm că obligația de plată a taxei judiciare de timbru stabilite prin art. 3 lit. c) alin. 2 din Legea nr. 146/1997 revine pârâtului numai în ipoteza în care acesta formulează acțiune (cerere) reconvențională și, în această calitate, devine „*titular al cererii*” prin care se „*[...] contestă bunurile de împărțit, valoarea acestora sau drepturile ori mărimea drepturilor coproprietarilor*” [conform alin. 2 al lit. c) din art. 3 al legii] în cadrul procesual declanșat prin „*cereri pentru stabilirea calității de moștenitor, a masei succesoriale, cereri de raport, cereri de reducere a liberalităților și cereri de partaj*” [potrivit alin. 1 al lit. c) din art. 3 al legii]. Dimpotrivă, sunt încălcate prevederile art. 24 alin. (1) din Constituție, ce garantează dreptul la apărare, dacă se instituie o asemenea obligație de plată a taxei judiciare de timbru pentru partea care contestă bunurile de împărțit, valoarea acestora sau drepturile ori mărimea drepturilor coproprietarilor pe calea unor simple apărări sau prin excepții, așadar pentru partea care își exercită un drept constituțional.

de patiserie și de cofetărie, precum și a băuturilor alcoolice, băuturilor nealcoolice, calde și reci, este permisă numai în structurile de primire turistice cu

funcțiuni de alimentație publică clasificate și în unitățile specializate.

(2) Comercializarea produselor menționate la alin. (1) prin rulote, standuri și chioșcuri este permisă numai în zone publice special amenajate și autorizate conform reglementărilor legale. Orice alt mod de comerț ambulant este interzis în stațiunile turistice.

Art. 2. — Comercializarea produselor nealimentare, a produselor alimentare preambalate, precum și a legumelor și fructelor se face în zone/spații stabilite de autoritățile administrației publice locale, cu avizul Ministerului Turismului, și care îndeplinesc condițiile impuse de normele sanitare.

Art. 3. — Desfacerea băuturilor alcoolice, a băuturilor nealcoolice și a cafelei la dozator, a înghețatei prin aparat de înghețată, precum și a băuturilor răcoritoare îmbuteliate

și a înghețatei preambalate se face cu respectarea normelor sanitare.

Art. 4. — Nerespectarea prevederilor art. 1–3 constituie contravenții, dacă nu au fost săvârșite în astfel de condiții încât să fie considerate infracțiuni, și se sancționează cu amendă de la 800.000 lei la 1.000.000 lei.

Art. 5. — Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către reprezentanții împuterniciți ai Ministerului Sănătății și Familiei, Ministerului Turismului și ai Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, precum și ai primarilor.

Art. 6. — Contravențiilor prevăzute la art. 4 le sunt aplicabile dispozițiile Legii nr. 32/1968 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul turismului,
Matei-Agathon Dan

Ministrul sănătății și familiei,
Daniela Bartoș

p. Ministrul administrației publice,
Ionel Fleșariu,
secretar de stat

Președintele Autorității Naționale
pentru Protecția Consumatorilor,
Rovana Plumb

Ministru pentru întreprinderile mici
și mijlocii și cooperatie,
Silvia Ciornei

București, 14 iunie 2001.
Nr. 559.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind unele măsuri pentru păstrarea confidențialității unor ingrediente din compoziția produselor cosmetice

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Pentru păstrarea confidențialității, în lista cuprinzând ingredientele care fac parte din compoziția produsului cosmetic, prevăzută la art. 13 alin. (1) lit. i) din Legea nr. 178/2000 privind produsele cosmetice, numele unor ingrediente poate fi înscris printr-un cod numeric format din 7 cifre.

Art. 2. — Producătorul, importatorul, respectiv persoana pentru care se fabrică un produs cosmetic care dorește înscrierea unor ingrediente în condițiile prevăzute la art. 1, trebuie să adreseze Ministerului Industriei și Resurselor o cerere de acordare a dreptului de confidențialitate pentru ingredientele respective înainte de punerea pe piață a produsului cosmetic.

Art. 3. — (1) Cererea prevăzută la art. 2, denumită în continuare *cerere de confidențialitate*, trebuie să includă următoarele date:

a) denumirea firmei sau numele persoanei și adresa la care are sediul în România solicitantul;

b) identificarea exactă a ingredientului pentru care este cerută confidențialitatea prin următoarele elemente, acolo unde acestea există: numerele CAS, EINECS și indexul culorii, denumirea chimică, denumirea IUPAC, denumirea INCI, denumirea din Farmacopeea europeană, denumirea internațională nebrețată recomandată de către Organizația Mondială a Sănătății, denumirea din Nomenclatorul comun al ingredientelor al Comisiei Europene, denumirea ELINCS și numărul oficial alocat ingredientului atunci când acesta a fost notificat conform legislației privind amestecurile și substanțele chimice periculoase, precum și indicarea aprobării sau refuzului de aprobare a cererii de confidențialitate, solicitată în conformitate cu această legislație;

c) acolo unde numerele și denumirile prevăzute la lit. b) nu există, așa cum este cazul anumitor ingrediente de

origine naturală, se vor indica numele materiei prime, numele părții plantei sau a animalului folosit și numele componentelor ingredientului, inclusiv solvenții;

d) evaluarea securității pentru sănătatea umană a ingredientului, așa cum este el folosit în produsul cosmetic finit, ținându-se seama de profilul toxicologic, de structura chimică și de timpul de expunere ale ingredientului, în conformitate cu principiile de bună practică de laborator;

e) utilizarea preconizată a ingredientului și în special diferitele categorii de produse cosmetice în care acesta va fi folosit;

f) pentru produsele importate din Uniunea Europeană, o declarație în care să se precizeze dacă o cerere similară celei prevăzute la art. 2 a fost prezentată unei autorități competente a unui stat membru al Uniunii Europene și rezultatul unei astfel de cereri;

g) numele fiecărui produs cosmetic care urmează să conțină ingredientul respectiv, iar în cazul în care se vor folosi pentru acesta nume diferite pe piață se vor preciza detalii pentru fiecare dintre ele;

h) dacă numele unui produs cosmetic nu este cunoscut încă, el poate fi comunicat la o dată ulterioară, dar cu cel puțin 15 zile înainte de punerea acestuia pe piață;

i) dacă ingredientul este folosit în mai multe produse cosmetice, o cerere este suficientă, cu condiția ca produsele cosmetice să fie precis indicate.

(2) Numerele și denumirile prevăzute la alin. (1) lit. b) sunt definite în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

(3) Cererea prevăzută la art. 2 trebuie să fie însoțită de o justificare detaliată privind motivul pentru care este cerută confidențialitatea, de genul:

a) identitatea ingredientului respectiv sau funcția lui în produsul cosmetic destinat comercializării nu a fost descrisă în literatura de specialitate, fiind necunoscută în domeniu;

b) informația nu este încă de domeniul public, deși s-a înaintat o cerere de brevet pentru ingredientul respectiv sau pentru utilizarea lui;

c) dacă informația ar fi cunoscută, ea ar fi ușor reproductibilă în detrimentul solicitantului.

Art. 4. — (1) Cererea de confidențialitate primită de Ministerul Industriei și Resurselor va fi examinată și soluționată într-o perioadă de maximum 4 luni, solicitantul fiind informat în scris asupra deciziei luate; în cazul în care se acordă dreptul de confidențialitate pentru ingredientul respectiv, va fi comunicat solicitantului și numărul de înregistrare atribuit ingredientului, sub forma unui cod numeric format din 7 cifre, conform metodologiei de acordare a acestuia, prevăzută în anexă.

(2) Dacă există motive obiective pentru care Ministerul Industriei și Resurselor apreciază că este necesară prelungirea perioadei de examinare a cererii, solicitantul va fi informat în scris asupra acestei decizii; perioada de prelungire nu poate depăși două luni.

(3) Orice refuz de aprobare a cererii de confidențialitate trebuie să includă motivul care a stat la baza acestei decizii. Solicitantul poate face contestație în condițiile Legii contenciosului administrativ nr. 29/1990, cu modificările ulterioare.

Art. 5. — Numărul de înregistrare menționat la art. 4 alin. (1) va înlocui numele ingredientului în lista prevăzută la art. 13 alin. (1) lit. i) și, respectiv, la art. 14 din Legea nr. 178/2000.

Art. 6. — (1) Atunci când intervin modificări ale informațiilor transmise potrivit art. 3, acestea trebuie să fie comunicate Ministerului Industriei și Resurselor.

(2) Orice schimbare a numelor produselor cosmetice conținând ingredientul pentru care a fost aprobată cererea de confidențialitate trebuie să fie comunicată Ministerului Industriei și Resurselor cu cel puțin 15 zile înainte ca acestea să fie puse pe piață sub noul nume.

(3) Ministerul Industriei și Resurselor poate retrage aprobarea de confidențialitate dacă modificările prevăzute la alin. (1) și (2) sau alte elemente noi impun aceasta, ca urmare a afectării stării de sănătate a populației. În acest caz solicitantul va fi informat asupra noii decizii în limitele de timp și în conformitate cu procedura prevăzută la art. 4.

Art. 7. — (1) Decizia Ministerului Industriei și Resurselor de acordare a dreptului de confidențialitate pentru ingredientul respectiv este valabilă pentru o perioadă de 5 ani.

(2) Dacă beneficiarul deciziei prevăzute la alin. (1), în baza unor motive întemeiate, consideră necesară o prelungire a acestei perioade, el poate prezenta o cerere justificată în acest sens Ministerului Industriei și Resurselor, care va decide asupra acestei noi cereri în limitele de timp și în condițiile prevăzute la art. 4.

(3) Perioada de confidențialitate nu va fi prelungită cu mai mult de 3 ani.

Art. 8. — La cererea temeinic justificată a consumatorului Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor va furniza informații privind prezența vreunui ingredient dintre cele ale căror nume au fost înscrise sub forma unui cod numeric în compoziția produsului cosmetic, care i-ar putea periclita sănătatea.

Art. 9. — (1) Constituie contravenție, dacă nu a fost săvârșită în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să fie considerată infracțiune, și se sancționează cu amendă de la 20.000.000 lei la 30.000.000 lei utilizarea codului numeric fără respectarea prevederilor art. 2, art. 5, art. 6 alin. (1) și (2) și ale art. 7 alin. (2).

(2) Contravențiilor prevăzute la alin. (1) le sunt aplicabile dispozițiile Legii nr. 32/1968 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 10. — Prezenta hotărâre va intra în vigoare la un an de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

p. Ministrul industriei și resurselor,
Mihai Berinde,
secretar de stat
Ministrul sănătății și familiei,
Daniela Bartoș

Ministrul integrării europene,
Hildegard Carola Puwak
Președintele Autorității Naționale
pentru Protecția Consumatorilor,
Rovana Plumb

I. Definirea numerelor și denumirilor de identificare a ingredientelor

Numerele și denumirile de identificare a ingredientelor prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. b) din hotărâre sunt definite astfel:

- a) CAS — Chemical Abstract Services;
- b) ELINCS — European List of Notified Chemical Substances;
- c) EINECS — European Inventory of Existing Commercial Chemical Substances;
- d) IUPAC — International Union of Pure and Applied Chemistry.

II. Metodologia de acordare a numărului de înregistrare

1. Numărul de înregistrare menționat la art. 4 din hotărâre constă într-un cod numeric format din 7 cifre având următoarea semnificație:

- a) primele două cifre corespund anului deciziei de aprobare a cererii de confidențialitate;
- b) următoarele două cifre reprezintă numărul codului atribuit fiecărui stat membru al Uniunii Europene de către

Comisia Europeană; în cazul României codul respectiv este 00*).

c) ultimele trei cifre sunt atribuite de Ministerul Industriei și Resurselor.

2. Următoarele coduri sunt alocate statelor membre:

- 01 — Franța
- 02 — Belgia
- 03 — Olanda
- 04 — Germania
- 05 — Italia
- 06 — Marea Britanie
- 07 — Irlanda
- 08 — Danemarca
- 09 — Luxemburg
- 10 — Grecia
- 11 — Spania
- 12 — Portugalia
- 13 — Finlanda
- 14 — Austria
- 15 — Suedia.

*) Autoritățile competente în domeniul produselor cosmetice și al substanțelor și amestecurilor chimice periculoase vor întreprinde demersurile necesare pentru obținerea codului de țară.

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRÂRE**

privind aprobarea Listei cuprinzând subvențiile unitare pentru produsele din industria cărbunelui, minereurilor feroase, neferoase, radioactive, rare și nemetalifere, care se subvenționează de la bugetul de stat în anul 2001

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă Lista cuprinzând subvențiile unitare pentru produsele din industria cărbunelui, minereurilor feroase, neferoase, radioactive, rare și nemetalifere, care se subvenționează de la bugetul de stat în anul 2001, livrate de companii și societăți naționale, precum și de societăți comerciale aflate sub autoritatea Ministerului Industriei și Resurselor prevăzute în lista aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 161/2001 pentru modificarea alin. (2) al art. 1 din Hotărârea Guvernului nr. 240/1997 privind stabilirea prețurilor, tarifelor și adaosurilor comerciale maximale la unele produse și servicii reglementate potrivit

Legii concurenței nr. 21/1996, a impozitului pe țigări și gaze din producția internă și a modului de reglementare a cheltuielilor necesare realizării, dezvoltării și modernizării producției la produsele respective și pentru aprobarea Listei cuprinzând produsele din industria cărbunelui, minereurilor feroase, neferoase, radioactive, rare și nemetalifere care se subvenționează de la bugetul de stat în anul 2001.

Art. 2. — Lista cuprinzând subvențiile unitare, menționată la art. 1, este prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
Ministrul industriei și resurselor,
Dan Ioan Popescu
Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 14 iunie 2001.
Nr. 570.

LISTA

cuprinzând subvențiile unitare pentru produsele din industria cărbunelui, minereurilor feroase, neferoase, radioactive, rare și nemetalifere, care se subvenționează de la bugetul de stat în anul 2001

Nr. crt.	Denumirea produsului	U.M.	Subvenția unitară în anul 2001
1.	Huilă brută Compania Națională a Huilei — S.A. Petroșani Societatea Comercială Minieră „Banat-Anina” — S.A.	t	141.196 177.761
2.	Lignit Societatea Națională a Cărbunelui — S.A. Ploiești	t	49.916
3.	Cărbune brun Compania Națională a Huilei — S.A. Petroșani Societatea Națională a Cărbunelui — S.A. Ploiești	t t	216.060 165.898
4.	Cupru în concentrat de cupru Societatea Comercială „Moldovin” — S.A. Moldova Nouă Compania Națională a Cuprului, Aurului și Fierului „Minvest” — S.A. Deva Compania Națională a Metalelor Prețioase și Neferoase „REMIN” — S.A. Baia Mare	 t t	 37.003.606 37.003.606 39.308.158
5.	Cupru în rest concentrat Compania Națională a Cuprului, Aurului și Fierului „Minvest” — S.A. Deva Compania Națională a Metalelor Prețioase și Neferoase „REMIN” — S.A. Baia Mare	t t	29.046.039 30.059.356
6.	Plumb în concentrat de plumb Compania Națională a Cuprului, Aurului și Fierului „Minvest” — S.A. Deva Compania Națională a Metalelor Prețioase și Neferoase „REMIN” — S.A. Baia Mare	t t	9.788.010 8.668.508
7.	Plumb în rest concentrat Compania Națională a Cuprului, Aurului și Fierului „Minvest” — S.A. Deva Compania Națională a Metalelor Prețioase și Neferoase „REMIN” — S.A. Baia Mare	t t	9.637.719 8.422.333
8.	Zinc în concentrat de zinc Compania Națională a Cuprului, Aurului și Fierului „Minvest” — S.A. Deva Compania Națională a Metalelor Prețioase și Neferoase „REMIN” — S.A. Baia Mare	t t	13.916.248 13.224.342
9.	Zinc în rest concentrat Compania Națională a Cuprului, Aurului și Fierului „Minvest” — S.A. Deva Compania Națională a Metalelor Prețioase și Neferoase „REMIN” — S.A. Baia Mare	t t	9.926.307 9.501.279
10.	Aur în concentrat aurifer*) Compania Națională a Cuprului, Aurului și Fierului „Minvest” — S.A. Deva Compania Națională a Metalelor Prețioase și Neferoase „REMIN” — S.A. Baia Mare	kg kg	194.090.665 210.822.684
11.	Aur în nămol*) Compania Națională a Cuprului, Aurului și Fierului „Minvest” — S.A. Deva Compania Națională a Metalelor Prețioase și Neferoase „REMIN” — S.A. Baia Mare	kg kg	283.867.274 256.254.890
12.	Aur în amalgam*) Compania Națională a Cuprului, Aurului și Fierului „Minvest” — S.A. Deva	kg	248.312.984
13.	Minereu de fier+mangan Compania Națională a Cuprului, Aurului și Fierului „Minvest” — S.A. Deva Compania Națională a Metalelor Prețioase și Neferoase „REMIN” — S.A. Baia Mare	t t	301.126 156.131
14.	Produse din molibden Compania Națională a Cuprului, Aurului și Fierului „Minvest” — S.A. Deva	kg	150.027
15.	Octoxid de uraniu Compania Națională a Uraniului — S.A. București	kg	2.393.743

NOTĂ:

Subvenția unitară diferă de la agent economic la agent economic, iar în cadrul acestora, de la exploatare la exploatare în funcție de condițiile de zăcământ.

*) Subvenția se alocă la producția-marfă fabricată.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1-12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro